

selv endnu ikke fuldt ud klar over dem alle. Jeg forstaar, at der vil fremkomme forskellige Vanskeligheder ved denne Fordeling — jeg har derfor heller ikke omtalt den i Enkelthederne i selve Forslaget —, men jeg haaber, det skal lykkes at naa til en retfærdig Fordeling gennem Forhandlinger med de interesserede Parter.

Af de øvrige Bemærkninger, der er faldne om dette Tilskud, skal jeg særlig omtale, at et Par ærede Talere har været inde paa Forholdet mellem dette Tilskud til de private højere Almenskoler i København og det Tilskud, der ydes af Staten til de private højere Almenskoler i Provinserne. Der blev sagt — jeg tror af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), ligesom Spørgsmaalet vistnok ogsaa blev berørt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) —, at det Tilskud, her foreslaas, ikke naar det, der ydes de private højere Almenskoler i Provinserne, idet det her foreslaaede udgør 19—20 Kr. pr. Barn, medens Tilskuddet til Provinsskolerne udgør 23—24 Kr.; og hvorvel det blev indrømmet i den ærede Ordførers Udtalelser, at der i Provinserne var større Udgifter, saa antydedes det dog, at man for at skabe fuld Ligestilling maatte give nøjagtig det samme Tilskud i København. Heri tror jeg, de ærede Medlemmer tager fejl. Der er flere, men særlig to bestemte Forhold, som gør, at man for paa retfærdig Maade at ligestille Skolerne i Provinserne og Skolerne i København bliver nødt til at yde de første et større Tilskud end de sidste. For det første vil de højere Almenskoler i Provinserne ikke have den Lejlighed til at forhøje Skolepengene, som de københavnske Skoler har, og dernæst vil de ikke altid være saa sikre paa at kunne have deres Klasser fyldte. Men endelig er der det ret vigtige Forhold, at det vil være ganske umuligt for de højere Almenskoler i Provinserne at opnaa et Kommunitilskud svarende til det, som de højere Almenskoler i København kan opnaa. For at ligestille disse Skoler vil det derfor altid være retfærdigt, at der ydes et større Tilskud til de private højere Almenskoler i Provinserne, og jeg tror — jeg tør ikke udtale mig bestemt herom, dertil er mine Undersøgelser ikke gaaede tilstrækkeligt til Bunds —, at det Tilskud, der, hvis Forslaget gaar igennem, vil blive ydet de højere Almenskoler i København, vil, selv om det talmæssigt er mindre end det, der ydes de højere Almenskoler i Provinserne, forholdsvis blive størst. Der

er derfor intet at sige til, om man ad Aare tager under Overvejelse at foretage en Regulering overfor de højere Almenskoler i Provinserne, ligesom det vel i det hele kunde være nødvendigt at faa reguleret Tilskuddene til vort Skolevæsen saavel i Hovedstaden som i Provinserne.

Jeg gaar dernæst over til det andet meget omtalte Spørgsmaal: om et Tilskud af et anslaaet Beløb af 15,000 Kr. til Forsøg med Undervisning for den konfirmerede Ungdom paa Landet. Den Divergens, der herom har gjort sig gældende mellem de forskellige Talere, har jo særlig sigtet paa Forholdet mellem kommunalt og privat Initiativ. Det er ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) udtalte, at som Forslaget lyder, kan der ikke ydes Tilskud til private Forsøg paa at yde Undervisning til den konfirmerede Ungdom; Tilskuddet foreslaas kun ydet Kommunerne til et frivilligt Forsøg. Maa jeg ikke herom bemærke, at naar Talen er om at gøre et Forsøg — og det her paatænkte er jo ganske forsøgsmæssigt —, vil det dog vistnok ikke være rigtigt at gøre et saadant paa alle mulige Punkter. Det rigtige vil være at begynde fra en Ende af, og jeg er ret overbevist om, at naar der skal gøres et Forsøg paa ad Frivillighedens Vej at fremme en saadan Undervisning, er det ganske rigtigt at begynde med Kommunerne. Skulde det vise sig, at disse gennemførte Sagen helt godt, var det jo muligt, at man ikke behøvede at gaa til det private Initiativ. Men skulde der maaske blive Brug ogsaa for det private Initiativ, skal jeg ikke have noget imod ad Aare, hvis jeg faar med Sagen at gøre, at tage en Forhandling op om dette Spørgsmaal, saafremt det kan fremme Sagen, der jo i sig selv er af stor Betydning. Jeg takker det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) for den Varme, hvormed han har omfattet Sagen, og hvormed han talte for den i Gaar, ligesom jeg takker andre ærede Medlemmer, som har vist Interesse derfor. Jeg er overbevist om, at i denne Sag ligger i Virkeligheden en stor Del af vort Fædrelands Fremtid; det gælder derfor om at faa den gennemført godt.

Det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard) pegede under sin Omtale af dette Spørgsmaal paa Forholdet til Højskolerne. Jeg vilde meget gerne holde de to Ting ude fra hinanden. Det, her tænkes paa, er nemlig en Undervisning for den Ungdom, der endnu ikke er kommet paa Højskole, en Undervisning for Ung-